

Com una moto

L'informe *Doing Business 2014*, que edita el Banc Mundial i acaba de veure la llum, precisa què costa crear una empresa a l'Estat espanyol: 23 dies i 10 tràmits.

El mateix període de temps i les mateixes passes, en sentit invers, que haurà necessitat Alberto Fabra per a desmuntar-ne una de pública i de gegant, Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), que el 28 de novembre, tot just 23 dies després de l'anunci de tancament, podria cessar d'emetre. És previst que el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* d'aquella data publiqui la llei de supressió de l'ens que les Corts –si no hi ha sorpreses d'última hora– hauran aprovat la vespra amb els únics vots favorables del PPCV.

Un text senzill, de quatre fulls, que fa referència a la “recent sentència 2338/13 de 4 de novembre, dictada per la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana”, la qual, amb relació a l'ERO de RTVV, “ha declarat nul l'acomiatament col·lectiu, tot determinant la necessitat de reingressament de més d'un miler de treballadors”, una mesura que, segons els populars, “fa inviable la continuïtat de l'empresa, atès que el cost de les despeses de personal que genera el manteniment d'una plantilla sobredimensionada, afegit al del funcionament i manteniment de la societat, signifiquen un elevat nivell de despeses de personal que la Generalitat no pot assumir en moments de crisi econòmica, quan l'escassetat dels recursos econòmics l'obliga a prioritzar els serveis que es consideren bàsics”.

“És per això que resulta procedent, a fi de garantir la prestació de serveis essencials per part de la Generalitat, suprimir la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat”, continua la norma, que només consta de tres articles: l'objecte d'aquesta, l'anunci de supressió del servei públic i la dissolució, extinció i liquidació de l'ens que el gestiona, Radiotelevisió Valenciana, SAU, la nova empresa creada per la Generalitat després de la mort induïda de Ràdio Televisió Valenciana, SA, el deute de la qual, supe-

Alberto Fabra va prendre acceleradament la decisió de tancar RTVV, però lluny de vacil·lar, ha escurçat tant com ha pogut els terminis legals i espera clausurar-la abans d'acabar el mes. L'oposició, que se sent atropellada, prova d'aturar-ho als tribunals. Una cursa vertiginosa.

rrior als 1.200 milions d'euros, va ser absorbit per l'administració valenciana en un intent de Fabra de posar el comptador a zero. La nul·litat de l'ERO que hi duia aparellat, que implicava l'adéu de dos de cada tres treballadors, ha fet miques els plans del president de la Generalitat.

L'estratègia del cap del Consell –i per extensió, del PPCV– va en aquesta línia. La setmana passada van insistir que la prioritat exclusiva són la sanitat i l'educació, i van acusar l'oposició i els sindicats d'haver desprestigiats RTVV –els primers– i d'haver-se negat a negociar l'ERO, els segons. Tant Fabra com el seu vice-president, José Ciscar, van insistir-hi cada dia, conscients que la decisió de tancar l'ens públic de ràdio i televisió ha tingut un impacte enorme. La tàctica de centrifugació de culpes fins i tot els ha dut a qüestionar la tasca de Rosa Vidal, la directora general que van situar al capdavant de la nova empresa i que va tocar el dos tan bon punt va anunciar-se'n el tancament.

Vidal és la responsable de la desafectació de 186 treballadors l'estiu passat, la majoria dels quals tècnics que van salvar-se de l'ERO *in extremis* davant la “impossibilitat”, segons ella, de mantenir les emissions. Aquesta decisió, que

va obrir un precipici entre la directora general i el vice-president de l'executiu, ha acabat tal com s'olorava el segon: l'anul·lació de l'ERO per la vulneració dels drets del personal que havia estat acomiadat des del febrer i que, per tant, ja no tenia la possibilitat de quedar-s'hi.

Vidal ha caigut precipici avall, i Ciscar, que prova de sobreviure-hi, s'ha salvat per la funció de salvavides que, ves per on, representa ara mateix en favor de Fabra. Fou Ciscar qui va instigar la regulació d'ocupació de RTVV i hauria de ser ell qui pagara les conseqüències polítiques d'un procés que el Tribunal Superior de Justícia valencià ha condemnat amb contundència, però sense Ciscar, Fabra es trobaria a la intempèrie.

De fet, aquesta crisi reforça el vice-president. Sense gaires suports al PP de la província de València –controlat per Alfonso Rus, Juan Cotino i Rita Barberà– i amb la seua candidatura del 2015 en l'aire –la secretària general estatal, María Dolores de Cospedal, es va negar a confirmar-lo com a cap de llista la setmana passada–, Fabra ha conclòs que li convé mantenir Ciscar, president del PP a la província d'Alacant, la demarcació més nombrosa quant a militants.

La liquidació de RTVV no ha agradat gens ni mica al si del PP. Fabra i Ciscar ja van advertir que era la decisió més “dura” i “difícil” que havien adoptat mai i, en efecte, la mesura ha estat tan esgarriosa que alguns alcaldes populars no han tingut inconvenient a fer-ho palès: Juan Bautista Juan, primer edil de Vinaròs (Baix Maestrat), fins i tot ha instat el govern valencià a replantejar-se-la, per tal de buscar-hi una solució.

Per això Fabra va reunir d'urgència la junta directiva del PPCV abans que el síndic parlamentari, Jorge Bellver, presentara la proposició de llei de supressió de RTVV. Volia assegurar-se que no hi hauria rebuig intern, i si era així, intimidar tothom respecte la necessitat imperiosa de prendre una mesura tan impactant com aquesta. En constatar –per assentiment– que tot el partit assumia com a pròpia la decisió, Fabra va afanyar-se a escurçar els terminis tant com ha pogut.

En qualsevol cas, l'actitud distant dels vuit imputats que integren el grup popular fa surar alguns dubtes. Tots ells se senten menystinguts per Fabra, que ha marcat una línia roja i no ha amagat el seu desig de desempallegar-se'n amb

Fabra saluda Héctor Barberá a Xest, diumenge 10 de novembre. Quan els periodistes li van demanar per RTVV, els va dir que només parlaria "de motos".

vista a la pròxima legislatura, i la millor manera de demostrar-li-ho seria així: votant en contra del tancament de RTVV.

Dels vuit diputats encausats, els més desencantats amb Fabra són l'alcalde d'Alacant, Sonia Castedo, de baixa per embaràs de risc; l'alcalde de Novelda (Vinalopó Mitjà), ex-presidenta de les Corts i ex-consellera de Turisme, Milagrosa Martínez, amb un judici molt compromès a la cantonada; Angélica Such, ex-consellera de Benestar Social i també de Turisme, al llindar del mateix judici, a partir del qual totes dues haurien d'abandonar l'escó; Luis Díaz Alperi, ex-alcalde d'Alacant, i Vicente Rambla, ex-vice-president del Consell en temps de Francisco Camps. De tots cinc, l'única que encara somia de tenir futur polític és Castedo, que en qualsevol cas no té previst desplaçar-se fins a València el 27 de novembre, dia de la votació clau.

Amb aquests vots en contra i el del diputat no adscrit Rafael Blasco, que va posar en marxa RTVV quan era conseller de Presidència del PSPV-PSOE i no ocultava l'enemistat manifesta amb Fabra, l'oposició sumaria els 50 vots que evita-

rien la fi de l'ens. Que la votació no siga secreta dificultarà i molt que hi haja sorpreses, però no obstant això, el desencís per la decisió adoptada és evident.

La setmana passada, per exemple, dimittia com a diputada del PP María José Masip, doctora en medicina i cirurgia que va presentar a Canal 9 l'espai *Cuida't*. Tot i que va al·legar "motius personals", la seua renúncia és indestruïble del tancament de la televisió pública.

Un atzucac. El govern valencià es troba en un atzucac. Des que es va conèixer la nul·litat de l'ERO, que estudia l'adopció de mesures legals contra els membres del consell d'administració que a l'estiu van votar favorablement la desafecció de 186 treballadors, decisió que pot haver resultat determinant en el fracàs de l'aprimament de la plantilla. I quins són? Doncs justament els seus, els cinc que van ser-ne escollits amb els seus vots, directora general inclosa.

Entre els ja ex-consellers populars de RTVV contra els quals el Consell no descarta emprendre accions legals hi ha Vicente Luis Navarro de Luján, impulsor

del CEU a València i home respectadíssim en tots els àmbits, ex-director general del Llibre. Una trajectòria impol·luta i una afinitat clara als postulats democristians, però a ulls del Consell, un dels cinc responsables d'haver donat el vist-i-plau a la fatídica desafecció. Els quatre consellers de l'oposició, en canvi, van votar-hi en contra, disconformes com estaven amb la manera com s'havia dut el procés de reducció de personal. Dos d'ells, Xelo Miralles i Manuel Salvador Jardí, no sols havien treballat a l'ens, sinó que van ser dels primers a ser acomiadats, al febrer.

El govern de Fabra ha filtrat un escrit que Garrigues –la consultora que va assessorar RTVV durant el desenvolupament de l'ERO– va fer arribar a Rosa Vidal quan aquesta va suggerir el manteniment en la plantilla dels 186 treballadors en qüestió. Un escrit que alertava de les conseqüències que això podia comportar –fins i tot el fiscal va acabar demanant la nul·litat de l'ERO– i que, segons la Generalitat, mai no va mostrar a la resta de membres de l'equip rector.

EL TEMPS

El vice-president, José Ciscar, amb Alberto Fabra, i el nou director de RTVV, Ernesto Moreno –al centre, a la foto de la dreta– divendres passat a les Corts.

De seguida que Fabra va conèixer a fons la sentència del TSJCV i va optar pel tancament de RTVV, Vidal va comunicar als consellers la seua decisió de plegar. Era la vesprada-nit del 5 de novembre, i amb ella se'n van anar els altres quatre consellers proposats pel PPCV. Fou aleshores que els quatre membres de l'oposició van prendre les regnes de Nou, el nou Canal 9, i van capgirar com un mitjà la línia editorial de la cadena: va passar del servilisme més absolut al govern valencià a obrir els seus micròfons a tot de col·lectius que hi estaven vetats i que eixien a defensar la continuïtat de les emissions. Fins i tot ara, quan el PPCV ja ha nomenat els substituïts dels cinc consellers dimissionaris, els informatius es mostren molt crítics amb la decisió del Consell de clausurar RTVV.

La manera com foren designats –mitjançant un decret llei promulgat el 7 de novembre, després d'una reunió urgent de l'executiu– contravenia la llei de l'ens vigent fins aquell moment, que també va ser modificada *ad hoc*, via decret. Compromís va recórrer-hi en contra al TSJCV, que va obligar la Generalitat a explicar-ne els motius abans de 48 hores, però bé que no va prendre la mesura cau-

telar de suspendre els nomenaments, tal com havia demanat la coalició.

Els consellers de l'oposició, de fet, van alertar en la primera reunió del nou consell d'administració –celebrada dijous de la setmana passada– sobre la possibilitat que els acords presos foren nuls de ple dret, atès que cap dels membres designats pel PPCV no havia estat nomenat encara per les Corts, com mandata la llei que els populars han modificat unilateralment. La designació oficial no arribarà fins aquesta setmana: dimarts, dia 19, no seran escollits en primera votació, però sí que ho seran a la segona, el dia 21.

A la reunió, per cert, el conseller alacantí Bartolomé Orozco va afirmar que tenia “el cor amb els treballadors, però el cap, amb el president Fabra”, i el castellanenc José Serralde va negar que el tancament de RTVV afecte la llengua, perquè “a Castelló tenim tres o quatre canals que emeten en valencià”. A la cimera va ser present l'advocat de l'ens David González Worham, mà dreta de l'ex-secretari general, Vicente Sanz, acusat d'assetjament sexual. Worham és conegut a l'ens com David *El Nazi*.

Els entrebancs legals no s'acaben ací, ni de bon tros. El secretari general del PSPV-PSOE, Ximo Puig, acompanyat de Joan Lerma, senador i ex-president valencià, i de la portaveu del grup socialista al Congrés dels Diputats, Soraya Rodríguez, van registrar un recurs d'inconstitucionalitat contra el tancament de l'ens de ràdio i televisió. Segons el recurs, la mesura de Fabra vulnera el control parlamentari dels mitjans públics, previst en l'article 20.3 de la carta magna

espanyola, i esquivia l'Estatut d'autonomia valencià, que cita textualment RTVV. L'alt tribunal disposa de quinze dies per a dictaminar si admet o no a tràmit el recurs d'inconstitucionalitat.

Els socialistes enllesteixen un altre recurs, en aquest cas mercantil-administratiu, i aniran més enllà encara. Josep Moreno, diputat a les Corts responsable de RTVV, presentava la setmana passada a Paterna (Horta), on hi ha la seu de l'ens, una denúncia contra l'ex-director general José López Jaraba i qui fou el seu director d'antena, Fernando Quintela, en què, a més, demana la compareixença com a testimoni de José Ciscar. El motiu, els tres documentals polítics de caire extremista que l'empresa Triskel –on va emigrar laboralment Quintela, en abandonar RTVV– va vendre a Canal 9 per 532.000 euros, i que la productora mateixa va adquirir després per només 276.000 euros, per bé que únicament se n'havia emès un, sobre la figura del jutge Baltasar Garzón, la persona que va destapar el *cas Gürtel* i la seua branca de RTVV, relacionada amb la visita a València del papa Benet XVI, l'any 2006.

La setmana passada, sense anar més lluny, la policia judicial va accedir en dues ocasions al centre de Burjassot a la recerca d'informació sobre la concessió de la sonorització de l'esdeveniment a les empreses de la trama. Els periodistes de la televisió pública, que sempre han ocultat aquest tipus d'informacions, se'n van fer ressò de manera repetida, fins al punt d'emetre un vídeo sobre els lligams entre *Gürtel* i Pedro García, ex-director general de RTVV imputat en el sumari.

“A Castelló tenim tres o quatre canals en valencià”, ha dit el conseller de RTVV José Serralde

Una setmana intensíssima, amb compareixença de José Ciscar a petició pròpia –dimecres–, una sessió de control a Alberto Fabra monotemàtica –dijous– i l'examen a Ernesto Moreno com a nou director general de l'ens en la comissió de control parlamentària convocada amb urgència per divendres, en què ell mateix no va dubtar a autoqualificar-se com a “director provisional”. De fet, la vespra, en la reunió del consell d'administració, ell i la resta de nous consellers van negar-se a signar qualsevol paper que els poguera comprometre abans no siguen escollits formalment per les Corts. Quan van celebrar la reunió de dijous, de fet, els seus noms encara no figuraven al registre mercantil de RTV, SAU.

Ernesto Moreno també ha negat que haja dictat l'ordre de no retransmetre la partida de pilota que es disputava a Sueca (Ribera Baixa) i que Nou tenia programada a la graella de diumenge passat. L'oposició rumia que ho hauria fet el conseller Serafín Castellano, secretari general del PPCV i gran amant d'aquest esport, temorós de les crítiques que el tancament de l'ens podia provocar entre el públic i a través de la petita pantalla.

Tot sol davant del perill. En la seua compareixença per constatar-ne la idoneïtat, va quedar clar que Ernesto Moreno no reuneix el mínim que marca la llei: no atesora experiència en el sector, més enllà d'haver executat diversos ERO a l'administració pública com a alt càrrec de Culturarts, l'empresa pública que gestiona els organismes públics valencians relacionats amb el món de la cultura i que el Consell ha fos en un de sol.

Al director general *in pectore*, el soci-

alista Josep Moreno, el síndic de Compromís, Enric Morera, i Ignacio Blanco, diputat d'Esquerra Unida, li van dir el nom del porc. L'últim, directament, va definir-lo com a “sicari, pistolero, mercenari” i el més concret de “liquidador”. Morera va advertir-lo que podia cometre un “delicte penal” per haver acceptat el seu nomenament tot i saber que es tractava d'una “decisió prevaricadora”, i Josep Moreno, al seu torn, va comparar-lo amb el protagonista d'*El verdugo*, la pel·lícula del valencià Luis García Berlanga, i va entreveure que tenia “cara de titular de premsa de José Ciscar”, en referència a l'evacuació de culpes sobre els ex-directors generals, a fi d'eixir-ne indemne.

El compareixent va limitar-se a una exposició inicial breu –13 minuts en què amb prou feines si va dir que procediria a “l'extinció de RTVV seguint els tràmits escaients” i que aquesta era “la tasca més difícil a què m'he enfrontat”–, una resposta més escadussera encara –“només porte set dies”– i una fugaç intervenció final en què va estar a punt de plorar i en què la veu li tremolava, conscient de la funció tan desagradada que ha assumit. “No, no puc dormir de nit, no puc dormir gens, no puc dormir...”, va repetir en resposta a Ignacio Blanco

Els tres grups de l'oposició van presentar cinc noms que, a diferència dels proposats pel PPCV, sí que reunien els criteris previstos en la llei aprovada l'any passat. La majoria absoluta conservadora farà que els escollits aquest dijous siguen els designats pels populars, que no presenten cap experiència en el sector.

Això sí, el *tripartit* no va consensuar un aspirant a la direcció general de l'ens. Compromís i Esquerra Unida així ho

volien, però els socialistes van estimar-se més posar en relleu la manca d'idoneïtat d'Ernesto Moreno i de centrar els focus en el recurs d'inconstitucionalitat que han presentat.

D'ofensives judicials, n'hi haurà més. Per exemple, el sucós contracte per a renovar la web de RTVV i, sobretot, la possible prevaricació i malversació de fons que hauria comès la Generalitat –i més concretament, José Ciscar– per haver condonat a les dues adjudicatàries de les concessions autonòmiques de TDT: des que van començar a emetre al País Valencià, el 2007, tant Vocento –editora dels diaris *Abc* i *Las Provincias*– com Popular TV –de la COPE– transmeten el seu senyal per un múltiplex de titularitat pública sense abonar un euro. L'ex-director general José López Jaraba –treballador en excedència d'*Abc*– va signar un contracte amb efecte retroactiu a un preu molt inferior al del mercat i bescantiant aquests ingressos per publicitat de RTVV en tots dos canals, un conveni que va redactar-se de nou i va prorrogar l'emissió de publicitat durant 15 anys.

Quan la setmana passada l'oposició inquiria a Fabra i Ciscar sobre quins mitjans defensarien la llengua pròpia com ho fa RTVV, tots dos van advertir que, de mitjans autonòmics, ja n'hi ha, i que rebrien el suport necessari perquè exerciren aquesta tasca. Fabra va anar més lluny i va garantir la pluralitat informativa citant, a les Corts, “allò que va passar amb la premsa escrita, on la pluralitat és ben evident”. Ho comparava, ves per on, amb la premsa del Movimiento, allò que fins ara representava Canal 9.

Víctor Maceda

Avancem junts

Port de Barcelona

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.